

Yetim Kızım

– ŞadiyeGÜRBÜZ · 01 Ocak 2010

Yorulur yüreğindeki çocuksu bakışların
Kızıl ufuklarda yazılmışsa keder
Ne gelir elden

İncinmenin incitmenin saltanatı bitmiş
Sabır eyvah eder
Dön yüzünü ağlamadan
Allah aşkına yavrum
Sor bir bilene
Ölmek neymiş?
Annesizlik neymiş?
Bu günü yarına her günkü gibi
Borçlu bırakmak neymiş?

Kaderimizin kırık tabutunda
Ertelenmişliğe yas tutarız ikimiz de
Sen sor zamanı
O hızlı geçişini
Ya da zamanın yavaşça ömrümüzü kemirmesini

Hadi meleğim!
Buselerinle çiziver
Yaşama küsen her kırılğan yüzü
Kullan gökkuşağının uçuk renklerini
Taş olan duygusuzlara dokunmadan

Ah gülüm!
Nazlı kızım!
Yetimin ürkek doğar güneşi
Buza keser önüne konan aş
İşte budur
Annesizliğin tam adı
SEN
Çocuksun tekrar dalarsın uykuya
Ya ben!

Ben ne ederim? koca gecelerde
Acılardan Yırtılın cefakar yüreğimin zararını
Bin kere kurban olsun
Bu halan sana
YETİM KIZIM